

บทปฏิคัม

แนวทางการรักษาภาวะหลอดอาหารทะลุ (๒)

ประสิทธิ์ มหาวงศ์ชิต

บทคัดย่อ

ภาวะหลอดอาหารทะลุ (esophageal perforation) เป็นภาวะที่มีอัตราตาย (mortality rate) ที่สูง และอัตราตายจะเพิ่มขึ้นอย่างมากหากไม่ได้รับการวินิจฉัยและให้การรักษาที่ทันท่วงที บทความนี้เป็นบทความที่รวมบททวนเนื้อหาเกี่ยวกับการวินิจฉัย การรักษาและวิธีการผ่าตัด และแนวทางการคัดเลือกผู้ป่วยเพื่อให้การรักษาในแต่ละวิธีในปัจจุบัน

คำสำคัญ: หลอดอาหารทะลุ, การรักษา

วันที่รับบทความ: ๒๙ มกราคม ๒๕๕๕

วันที่อนุมัตให้ตีพิมพ์: ๑ มีนาคม ๒๕๕๕

หลักการในการดูแลรักษาผู้ป่วย ภาวะหลอดอาหารทะลุเบรเวนกรวงอก

๑. ผ่าตัดเนื้อตายและผ่าตัดระบายน้ำจากผนังกลางซ่องอกและช่องเยื่อหุ้มปอด (debridement and drainage of mediastinum and pleural spaces)
๒. ควบคุมการรั่วของหลอดอาหาร (control of esophageal leak)
  ๓. ปอดกลับมาขยายตัว (re-expansion lung)
  ๔. ป้องกันการไหลย้อนกลับของสารคัดหลั่งภายในกระเพาะอาหาร (prevention of gastric reflux)
  ๕. โภชนาการและการสนับสนุนระบบการหายใจ (nutrition and ventilatory support)
  ๖. การให้ยาปฏิชีวนะที่เหมาะสม (appropriate antibiotics)
  ๗. การบอกรตำแหน่งและระบายน้ำที่มีการติดเชื้อในการดูแลผู้ป่วยหลังผ่าตัด (postoperative localization and drainage of residual septic foci)

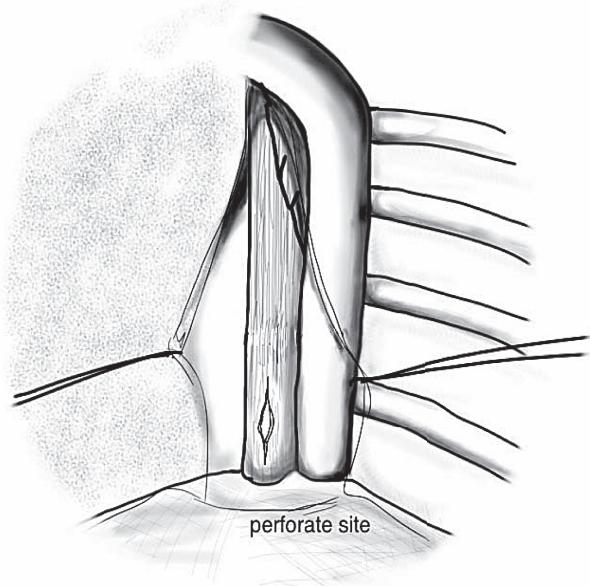
วิธีที่ใช้ในการดูแลรักษาผู้ป่วยหลังผ่าตัด

๑. closure with buttress or patch
๒. exclusion and diversion
๓. T-tube fistula
๔. thoracic drainage and irrigation
๕. intraluminal stents
๖. resection

เทคนิคในการผ่าตัด

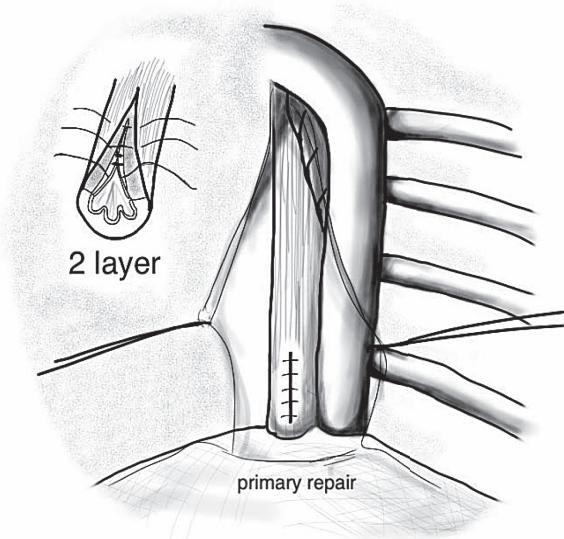
การผ่าตัดผู้ป่วยหลอดอาหารทะลุบริเวณทรวงอกจะเลือกลงมือในการผ่าตัดผ่านทาง posterolateral thoracotomy โดยขึ้นกับตำแหน่งที่มีการทะลุของหลอดอาหารดังที่กล่าวไว้ข้างต้น หลังจากนั้นจะทำการเอาเนื้อเยื่อที่ตายออกและดูดสารคัดหลั่งภายในกระเพาะอาหารร่วมกับการล้างด้วยน้ำเกลือคัลยแพทท์จะทำการผ่าตัดเนื้อตาย โดยมีขอบเขตตั้งแต่กระบังลมจนถึงส่วนโคลงเออร์ต้า นอกจากนี้ ยังควรคล้องหลอดอาหารโดยใช้ silicone หรือ silastic loop และทำการผ่าตัดเนื้อตายส่วนด้านหลัง เพื่อป้องกันการเกิดฝีภายในผนังกลางซ่องอกด้านหลังตามมา หากผู้ป่วยมีไข้สูงมาก เนื่องจาก

หุ้มปอดอิกด้านหนึ่งผั้งตรงข้าม คัลย์แพทท์สามารถทำการระบายโดยใช้นิว blunt dissection และใช้ suction tip เพื่อถูด้ำในช่องเยื่อหุ้มปอดด้านตรงข้ามและวายหลังจากการผ่าตัดเสร็จก็จะทำการใส่ท่อระบายนเข้าไปที่ช่องเยื่อหุ้มปอดด้านตรงข้าม

รูปที่ ๒ แสดงตำแหน่งที่ทะลุของหลอดอาหารจากมุมมองระหว่างผ่าตัด
(ตัดแปลงจาก Alexander Patterson และคณะ; ๒๐๐๗)^{๑๐}

การเย็บซ่อมตำแหน่งที่ทะลุของหลอดอาหารคัลย์แพทท์จำเป็นต้องเห็นรอยฉีกขาดของเยื่อเมือกตลอดความยาวทั้งหมดของแผลฉีกขาด ทำการตัดขอบเยื่อเมือกให้ถึงส่วนเนื้อที่ดี หลังจากนั้นทำการเย็บซ่อมล้วนแผลที่ฉีกขาดของหลอดอาหาร โดยวิธี modified Gambee stitch ชั้นเดียว^{๑๐} หรือบางคราวแนะนำให้เย็บซ่อมสองชั้นโดยเย็บล้วนของชั้นเยื่อเมือกและชั้นใต้เยื่อเมือก (submucosa) ด้วยไหมหรือ polyglactin เป็นคำๆ (interrupt) ชั้นแรกและเย็บชั้นกล้ามเนื้อด้วยไหมเป็นคำๆ ในชั้นที่สอง^{๑๐} ซึ่งในการเย็บวิธีที่สองนี้หากระยะเวลา ก่อนที่จะทำการผ่าตัดนาน ได้พบว่าถ้ามากกว่า ๔๘ ชั่วโมงมักจะไม่สามารถเย็บชั้นกล้ามเนื้อได้จึงควรใช้ buttress ปิดทับตำแหน่งที่เย็บซ่อมร่วมด้วย

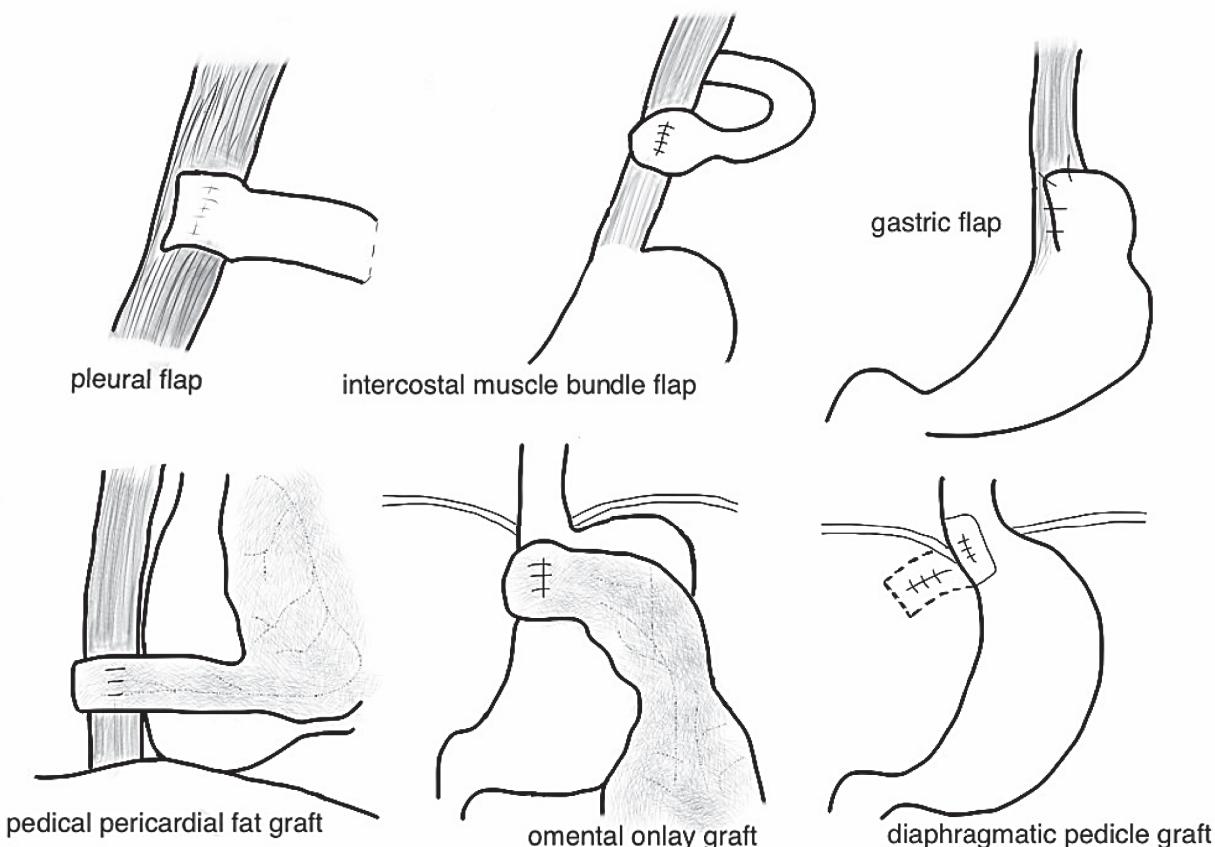
รูปที่ ๓ แสดงการผ่าตัดเย็บซ่อมหลอดอาหารที่ทะลุโดยเย็บเป็นคำๆ (interrupt) ทั้งแบบเย็บชั้นเดียวและแบบเย็บสองชั้น

(ตัดแปลงจาก Alexander Patterson และคณะ; ๒๐๐๗)^{๑๐}

ขั้นตอนต่อมาทำการใส่สายไฟ้อหารทางกระเพาะผ่านจมูก โดยให้ปลายสายอยู่เหนือต่อรอยเย็บซ่อมแล้วทำการทดสอบ โดยใส่น้ำเข้าไปในช่องปอดให้เต็มแล้วให้ผู้ช่วยเปาลมเบาๆ ผ่านทางสายเพื่อตรวจดูว่าถังมีรอยรั่วหรือไม่ (air leak test) หากไม่มีรอยรั่วนะนำให้ทำการ lung decortication เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าปอดกลับมาขยายตัวปิดตำแหน่งหลอดอาหารที่เย็บซ่อมไป

Buttress

สิ่งที่สามารถใช้ buttress ได้แก่ เยื่อหุ้มปอดส่วนผนังอก (parietal pleura), pedicle intercostal muscle^{๑๑}, กระบังลม (diaphragm)^{๑๒}, เยื่อหุ้มหัวใจ (pericardium)^{๑๓}, โอเมนตัม (omentum)^{๑๔}, gastric fundus^{๑๕} อุ่งไวร์กตามมีรายงานพบว่า การใช้กระบังลม, เยื่อหุ้มหัวใจ, โอเมนตัม, gastric fundus มีโอกาสต่อการติดเชื้อเข้าสู่เยื่อบุช่องท้อง (peritoneum) หรือช่องเยื่อหุ้มหัวใจ (pericardium cavity) และการใช้ gastric fundus จะทำให้เกิด paraesophageal hernia ซึ่งเพิ่มความเสี่ยงต่อการเกิด late stasis ulceration และผนังเยื่อเมือกกระเพาะอาหารตาย (gastric mucosal necrosis)^{๑๖}

รูปที่ ๔ แสดงลักษณะการใช้ buttress ปิดต่ำแหน่งที่เย็บซ่อมหลอดอาหารทะลุ ^{๑๒ - ๑๖}

primary closure and drainage

มีรายงานในผู้ป่วยจำนวน ๗ รายที่ได้รับการรักษามากกว่า ๔๕ ชั่วโมงพบว่า ไม่มีผู้ป่วยรายใดที่ต้องทำการผ่าตัดซ้ำ (reoperation)^{๑๗}

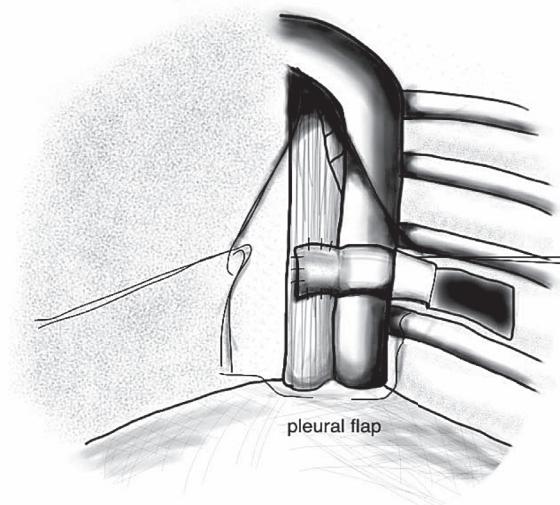
fibrin glue

มีรายงานในผู้ป่วยที่เย็บซ่อมขั้นเยื่อเมือกได้ชั้นเดียวและใช้ fibrin glue ร่วมกับ buttress โดยใช้ intercostal muscle flap

pedicle intercostal muscle flap

มีรายงานการศึกษาที่สนับสนุนการใช้ pedicle intercostal muscle flap โดยพบรากษาหายแบบปฐมภูมิ (primary healing) ร้อยละ ๘๙ จากผู้ป่วยจำนวน ๒๘ ราย โดยในผู้ป่วยจำนวนนี้มีถึง ๑๓ รายที่ได้รับการรักษามากกว่า ๒๕ ชั่วโมง^{๑๘} โดยหลังจากผ่าตัดเนื้อตายภายในช่องทรวงอกและเย็บซ่อมหลอดอาหารที่ทะลุแล้วให้นำ rib spreader ออกและใช้ umbilical

tape วัดความยาวของ flap โดยวัดจากขอบหลังของกระดูกซี่โครงที่เราเลือก หากต่ำแหน่งหลอดอาหารที่ทะลุอยู่ด้านล่างนี้ในสามารถผ่าตัดจะลงแพลฟ์ผ่าน thoracotomy ด้านซ้ายผ่านช่องระหว่างกระดูกซี่โครงซี่ที่ ๗ ซึ่งกระดูกซี่โครงที่เราเลือก มักจะใช้กระดูกซี่โครงซี่ที่ ๕ จนถึงรอยเย็บซ่อมต่ำแหน่งหลอดอาหารที่ทะลุ โดย flap ที่ใช้จะเลาะเยื่อหุ้มกระดูก (periosteum) ของกระดูกซี่โครงซี่ด้านไปทางด้านล่าง โดยเลาะออกจากขอบบนของกระดูกซี่โครงนั้น ส่วนประกอบของ flap ประกอบด้วยเยื่อหุ้มกระดูก, เยื่อหุ้มปอด, intercostal muscle bundle (ประกอบด้วย neurovascular component) เลาจนสุดแพล thoracotomy หลังจากนั้นจะตัด flap ทางด้านหน้าและโยก flap ไปปิดที่บริเวณรอยเย็บต่ำแหน่งหลอดอาหารที่ทะลุโดยเย็บกับชั้นกล้ามเนื้อของหลอดอาหารและเนื้อเยื่อของผนังกลางช่องอก

รูปที่ ๔ แสดงการใช้ pleural flap มาปิดทับในตำแหน่งที่เย็บช่องหลอดอาหารที่หลุ (ดัดแปลงจาก Alexander Patterson และคณะ; ๒๐๐๔)^{๑๐}

นอกจาก pedicle intercostal muscle flap แล้วยังมีรายงานการใช้กล้ามเนื้อ rhomboideus major^{๑๐}, กล้ามเนื้อ pectoralis major^{๑๐} และกล้ามเนื้อ latissimus dorsi^{๑๐} สำหรับปิดทับเพื่อเพิ่มความแข็งแรงในผู้ป่วยที่หลอดอาหารหลุดล่อนท่วงอกด้านบน

หลังจาก buttress แล้วให้วางท่อระบายน้ำที่ใช้ท่อระบายน้ำขนาดใหญ่ ๒ เส้น เลี้น เลี้นหนึ่งวางอยู่ใกล้กับบริเวณที่เย็บช่องหลอดอาหาร อีกเส้นวางในซ่องอกตามปกติ แล้วเย็บปิดซองอก ต่อจากนั้นให้ทำการพลิกผู้ป่วยจัดให้อยู่ในท่านอนหงาย เปลี่ยนอุปกรณ์และเครื่องมือที่ใช้ผ้าดัดชุดใหม่เพื่อทำ draining gastrostomy ป้องกันการเกิดการไอลักษณะของสารคัดหลังภายนอกกระเพาะอาหาร และ feeding jejunostomy เพื่อประโยชน์ในการให้อาหารและโภชนาการของผู้ป่วย

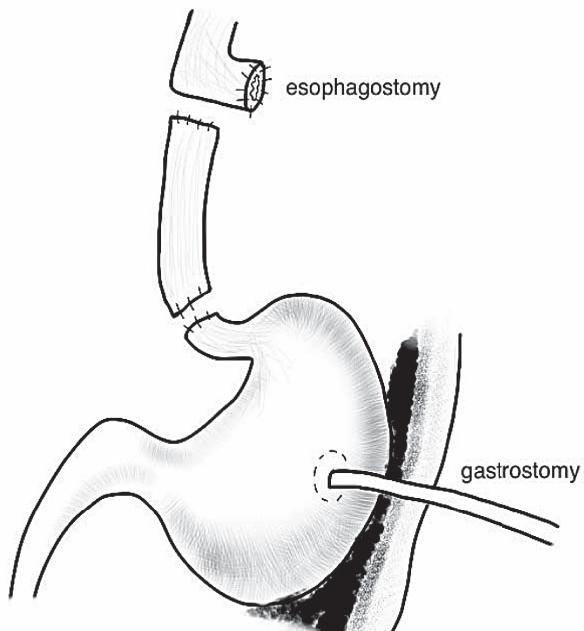
การที่ปอดขยายเต็มช่องปอดและสัมผัสติดกับรอยเย็บช่องหลอดอาหารเป็นทางหนึ่งที่มีรายงานว่าลดการเกิดการรั่วลงได้ซึ่งใช่ว่าจะกับการสนับสนุนระบบการหายใจ^{๑๑} นอกจากนี้ยังมีรายงานการใช้ positive end-expiratory pressure เพื่อรักษาการกลับมาของยาด้วยวิธี

หลังจากการผ่าตัดคัลลิแพทย์สามารถตรวจว่าเกิดการรั่วของหลอดอาหารหรือไม่ โดยใช้ esophagogram ร่วมกับสารทึบแสงแบบละลายน้ำ โดยการรั่วที่เกิดขึ้นนี้สามารถปิดได้โดยไม่ต้องทำการผ่าตัดซ้ำแต่จะต้องให้ผู้ป่วยมีการ

ระยะของบริเวณที่รั่วที่ดี, โภชนาการที่ดีซึ่งให้สารอาหารทาง feeding jejunostomy ที่ทำไว้ตามที่กล่าวมาข้างต้น, ให้ยาปฏิชีวนะ และผู้ป่วยจะต้องไม่มีการอุดตันล่วนปลาย หากการรั่วน้ำทำให้เกิดฝีหรือของเหลวติดเข้าสู่สมอง สามารถตรวจพบได้โดย CT scan การรักษาโดยการระบายของเหลวหรือฝีสามารถทำได้โดย CT หรือ ultrasound นำทางและวางแผนท่อระบายน หากตำแหน่งไม่เหมาะสมหรือมีหลายจุดคัลลิแพทย์สามารถผ่าตัดระบายผ่านทาง limited mediastinotomy

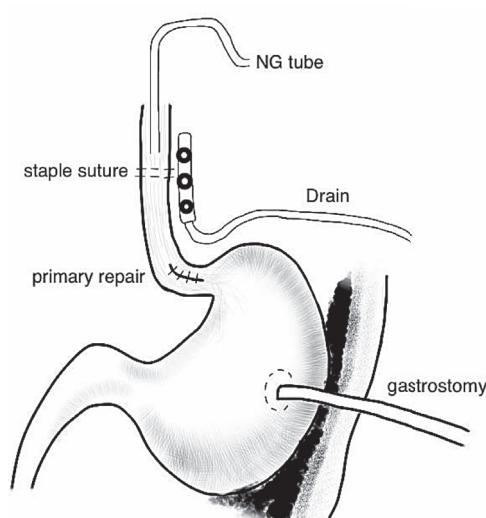
Esophageal exclusion

มีรายงานการรักษาโดยการตัดและเย็บปิดรอยต่อระหว่างหลอดอาหารและกระเพาะอาหารร่วมกับ end cervical esophagostomy และการใส่ tube gastrostomy หลังจากนั้นจึงตามด้วยการประกอบให้คินสมบูรณ์ภายในหลัง โดยใช้ลำไส้เล็กส่วนกลาง (jejunum interposition)^{๑๒} ซึ่การประกอบให้คินสมบูรณ์นั้นเป็นขั้นตอนที่ถือว่ายากมากจึงมีการพัฒนาทำ near total esophageal exclusion โดยทำ lateral cervical esophagostomy ร่วมกับ tube gastrostomy^{๑๓}

รูปที่ ๙ แสดงการตัดและเย็บปิดรอยต่อระหว่างหลอดอาหารและกระเพาะอาหารร่วมกับ end cervical esophagostomy และการใส่ tube gastrostomy (ดัดแปลงจาก Alexander Patterson และคณะ; ๒๐๐๔)^{๑๐}

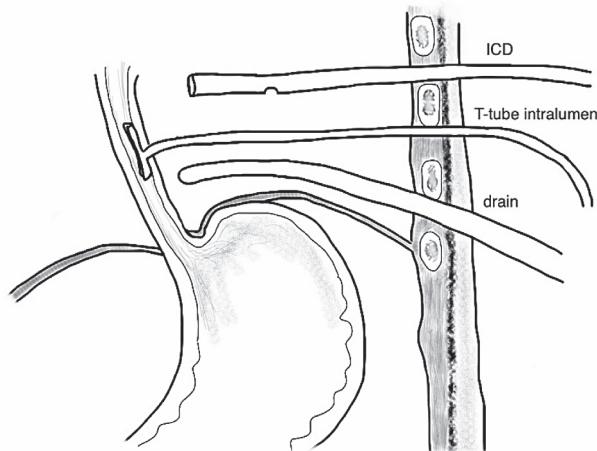
ต่อมามีการพัฒนาวิธีการผ่าตัด modified technique of total esophageal exclusion โดยใช้ umbilical tape เคลือบด้วย polytetrafluoroethylene (taflon) รัดบริเวณรอยต่อระหว่างหลอดอาหารและกระเพาะอาหาร ร่วมกับ lateral cervical esophagostomy และ tube gastrostomy^{๔๕} มีการพัฒนาต่อมาโดยใช้ polypropylene suture และรัดด้วย silastic ซึ่งหลังจากแผลบริเวณหลอดอาหารที่มีการทะลุหายสันทิจะต้องทำการผ่าตัดครั้งที่สอง เพื่อตัดสายรัดบริเวณรอยต่อระหว่างหลอดอาหารและกระเพาะอาหารออก^{๔๖} นอกจากนี้ยังมีการพัฒนาวิธีการเกี่ยวกับ esophageal diversion โดยใช้ mushroom catheter หรือ T tube ใส่เข้าไปที่หลอดอาหารบริเวณลำคอร่วมกับการรัดด้วย silastic ส่วนล่างต่อตำแหน่งที่ใส่ท่อระบายน้ำ ซึ่งหลังจากแผลบริเวณหลอดอาหารที่มีการทะลุหายสันทิจึงเอาแลบที่รัดและห่อระบบออกโดยรูที่เกิดเป็น fistula ซึ่งจะสามารถปิดเองภายในระยะเวลา ๑-๒ สัปดาห์^{๔๗,๔๘} มีรายงานการใช้ staple ปิดหลอดอาหารร่วมกับการทำ cervical esophagostomy และ tube gastrostomy ต่อจากนั้น ๑ สัปดาห์ ทำการประกอบหัวคีนสมบูรณ์ของช่องทางผ่านหลอดอาหาร (esophageal lumen) ที่ใช้ staple ปิดในตอนแรก โดยไม่มีรายงานว่ามีการตีบของหลอดอาหารตามมา^{๔๙,๕๐} ต่อมามีการพัฒนาโดยใช้ staple ชนิดละลายได้ (Lactomer(R)) ซึ่งเมื่อละลายหลังจากนั้น ๒ สัปดาห์จะทำให้ช่องทางผ่านหลอดอาหารกลับคืนสมบูรณ์ (recanalization) โดยในรายงานนี้ใช้ท่อไอล์ฟอล์ดอาร์ท่อผ่านทางจมูก (nasoesophageal tube) ต่อเครื่องดูดในส่วนบนร่วมกับ tube gastrostomy และให้อาหารทาง feeding jejunostomy^{๕๑}

รูปที่ ๗ แสดงการใช้ staple แบบละลายได้ปิดหลอดอาหาร และใส่ท่อหลอดอาหารผ่านทางจมูก (nasoesophageal tube) ต่อเครื่องดูดในส่วนบนร่วมกับ tube gastrostomy และให้อาหารทาง feeding jejunostomy
(ดัดแปลงจาก Alexander Patterson และคณะ; ๒๐๐๗)^{๕๑}

T-tube fistula and drainage

วิธีนี้ทำโดยการใส่ T-tube ขนาดใหญ่เข้าทางตำแหน่งที่หลอดอาหารทะลุ โดยให้ขาของ T-tube ทางด้านล่างอยู่เหนือต่อตำแหน่งร้อยต่อระหว่างหลอดอาหารและกระเพาะอาหารและให้สายออกทางหน้าอก วางแผนของสายให้อาหารทางกระเพาะผ่านจมูกให้ผ่าน T-tube เข้าไปในกระเพาะอาหารและใส่สายระบายน้ำในช่องเยื่อหุ้มปอด^{๕๒}

รูปที่ ๘ แสดงการใส่ T-tube ขนาดใหญ่เข้าทางตำแหน่งที่หลอดอาหารทะลุ วงสายระบายน้ำเลี้นหนึ่งໄก้ลักษณะที่หลอดอาหารทะลุและสายระบายน้ำอีกเส้นໄล์ในช่องเยื่อหุ้มปอด

(ดัดแปลงจาก Alexander Patterson และคณะ; ๒๐๐๗)^{๕๒}

ต่อมามีการพัฒนาโดยเย็บ T-tube เข้ากับกระบังลมเพื่อให้อยู่ในตำแหน่งป้องกันการเกิดการรกร่อนของเออร์ตา (aortic erosion)^{๕๓} วิธีการนี้จะทำร่วมกับการผ่าตัดเนื้อตายที่ผนังกลางซึ่งออกและ pulmonary decortication ซึ่งหลักการของวิธีการนี้คือศั้ยการเกิด fistula ของหลอดอาหารที่ควบคุมได้ร่วมกับการที่ปอดกลับมาขยายตัวปิดตำแหน่งที่หลอดอาหารทะลุ

Thoracic drainage and irrigation

มีรายงานการใช้วิธีนี้ในการรักษาโดยใช้สารละลายยาปฏิชีวนะล้างผ่านทางหลอดอาหาร (transesophageal mediastinal irrigation) และระบายน้ำผ่านออกทางท่อระบายน้ำ โดยวิธีการนี้จะต้องอาศัยการผ่าตัด thoracotomy ร่วมกับการผ่าตัดเนื้อตายและการวางตำแหน่งของท่อระบายน้ำที่เหมาะสมเพื่อการระบายน้ำที่ดี^{๕๔,๕๕}

Intraluminal stent

มีรายงานการใช้วิธีนี้โดยทำในผู้ป่วยมะเร็งหลอดอาหารระยะลุกลามหรือผู้ป่วยที่สภาร้ายกายไม่สามารถทนต่อการผ่าตัดได้^{๔๘} ต่อมารีบมีรายงานการใช้วิธีนี้ในผู้ป่วย Boerhaave's syndrome ที่มีอายุมากและสภาพร่างกายไม่เหมาะสมกับการผ่าตัด thoracotomy^{๔๙} ซึ่งปัจจุบันมีการนำ

วิธีการนี้มาใช้มากขึ้นเนื่องจากการพัฒนาของเครื่องมือและอุปกรณ์ร่วมกับประสบการณ์ของแพทย์ทางด้านการส่องกล้องหลอดอาหาร โดยผลรายงานที่รวมรวมผลจากหลายการศึกษาในการใช้ self expandable cover metallic stent ในภาวะหลอดอาหารหลุบแบบไม่ร้ายพบว่าให้ผลที่ดีทั้งในกลุ่มที่ได้รับการรักษาทันทีและกลุ่มที่ได้รับการรักษาล่าช้า^{๔๘,๔๙}

ตารางที่ ๒ รวบรวมแสดงผลจากการศึกษาเบื้องต้นของการใช้ self expandable cover metallic stent ในภาวะหลอดอาหารหลุบแบบ benign ทั้งในกลุ่มที่ได้รับการรักษาภายใน ๒๕ ชั่วโมงและกลุ่มที่ได้รับการรักษานานกว่า ๒๕ ชั่วโมง^{๔๙}

ผู้วิจัย	จำนวนคน	ระยะเวลาที่ให้การวนิจฉัย		ระยะเวลาการรักษา
		> ๒๕ ชั่วโมง	< ๒๕ ชั่วโมง	
Mumtaz	๑	๑	-	○
Pajarinien	๗	๒	๗	○
Serna	๑	๑	-	○
Dormann	๑	-	๑	○
Seirsema	๑๑	๑๑	-	○
Bethge	๑	-	๑	○
รวม	๑๒	๑๕	๗	○

ตารางที่ ๓ รวบรวมแสดงรายละเอียดและผลจากการศึกษาในการใช้ลิ้งประดิษฐ์ใส่ภายในหลอดอาหารในการรักษาผู้ป่วยภาวะหลอดอาหารหลุบ^{๔๙}

การศึกษาการรักษาภาวะหลอดอาหารหลุบ โดยลิ้งประดิษฐ์ใส่ภายในหลอดอาหาร (endoprostheses)	Siersema (ปี ค.ศ. ๒๐๐๓)	Gelemann (ปี ค.ศ. ๒๐๐๔)	Johnson (ปี ค.ศ. ๒๐๐๕)	Fischer (ปี ค.ศ. ๒๐๐๖)	Tuebergen (ปี ค.ศ. ๒๐๐๗)	Salminen (ปี ค.ศ. ๒๐๐๘)	Kim (ปี ค.ศ. ๒๐๐๙)
จำนวนผู้ป่วย (คน)	๑๑	๙	๒๒	๑๕	๗๒	๑๐	๑๗
กระเพาะ (คน)	๗	๕	๒	๐	๙๖	๙	๑๑
หลอดอาหารหลุบ (คน)	๙	๔	๒๐	๑๕	๑๐	๙	๖
ตำแหน่งง่ายโรค (คน)	○	○	○	○	○	○	ไม่ระบุ
ส่วนท้อง	๑๑	๙	๒๒	๑๕	๗๒	๑๐	๑๑
ส่วนช่องท้อง	○	○	○	○	○	○	ไม่ระบุ
จำนวนวันก่อนได้รับการรักษา	๗	๗.๗	๑๑	๐.๕*	๑๔	๑๗	๖.๕*
ชนิดของลิ้งประดิษฐ์	flamingo/ ultraflex	polyflex	ultraflex	ultraflex/ niti-s-stent	ultraflex	ultraflex	monometry
ใส่ภายในหลอดอาหาร							
ร้อยละความสำเร็จในการใส่	๑๐๐	๑๐๐	๙๕*	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
ร้อยละการเคลื่อนของลิ้งประดิษฐ์	๙*	๓๐	๑๔*	ไม่ระบุ	๖	๑๐	๗๕*
ใส่ภายในหลอดอาหาร							
ร้อยละอัตราตาย	○	๓๓	๒๓	๗	๑๕*	๓๐	๖
ร้อยละการเอาลิ้งประดิษฐ์	๖๔	๘๗	๗๗	๘๐	๗๐	๕๐	๘๘
ใส่ภายในหลอดอาหารออก							
ระยะเวลาการรักษา	๔.๙*	๑๗.๕*	๒๑	๒๔*	๔.๕*	๗.๐	๑๖.๕*
ใส่ภายในหลอดอาหารออก (วัน)	(๔๙-๕๗)	(๗๙-๙๑)		(๑๐-๑๗)	(๔-๕๖)	(๑๑-๑๗)	(๗-๑๗)
ร้อยละการฟื้นตัวของผู้ป่วย (recovery)	๕๗	๘๑	๗๗	๕๗	๕๗	๕๐	๘๘

นอกจากการใช้ cover stent และปัจจุบันมีการใช้ clip ในผู้ป่วยหลอดอาหารหลุบ ซึ่งล้วนใหญ่ในรายงานเป็นการใช้ในผู้ป่วยที่การหลุบเกิดจากการทำหัตถการใน การล่องกล้อง

ทางเดินอาหารต่างๆ ได้แก่ การตัดขึ้นเนื้อ, endoscopic mucosal resection (EMR) or endoscopic submucosal dissection (ESD)^{๕๐}

ตารางที่ ๔ รูปรวมแสดงรายละเอียดและผลจากการศึกษาจาก case report ในการใช้ clip รักษาภาวะหลอดอาหารทะลุ^{๑๐}

Case report	อายุ (ปี)	เพศ	สาเหตุ	ตำแหน่งของหลอดอาหารที่ทะลุ	ขนาดที่ทะลุ (มิลลิเมตร)	การรักษา	ระยะเวลาได้รับการรักษา	โภชนาการ	ระยะเวลาที่ผู้ป่วยพื้นดัวหลังจากการคลิป
Wewaka และคณะ (๒๕๕๔) ขอสงวนเรียก	๖๗	ชาย	บอลงูน ถ่างขยาย	ส่วนปลาย	ขนาดเล็ก	-	ทันที	-	๑ วัน
Van bodegraven และคณะ (๒๕๕๔) ขอสงวนเรียก	๕๙	หญิง	ปอดอักเสบ ติดเชื้อ	ส่วนปลาย	๑๒	-	๓ ปี	-	๔ สัปดาห์
Cipolletta และคณะ (๒๐๐๐) อิตาลี	๖๕	ชาย	บอลงูน ถ่างขยาย	EGJ	๗.๕	-	ทันที	-	๔ วัน
	๖๔	ชาย	-	EGJ	๑๐	-	ทันที	-	๔ วัน
Shimamoto และคณะ (๒๐๐๐) ญี่ปุ่น	๕๗	หญิง	ก้างปลา	๓๐	๘๐	-	๑ วัน	TPN	๑๗ วัน
Abe และคณะ (๒๐๐๑) ญี่ปุ่น	๕๔	ชาย	กลืนตะขอยเหล็ก	ส่วนปลาย	๔ nasomediastinal drainage	๒ วัน	-	-	๖ วัน
Reymer และคณะ (๒๐๐๗) ญี่ปุ่น	๕๕	หญิง	บอลงูน ถ่างขยาย	EGJ	ไม่ระบุ	-	๖ สัปดาห์	TPN + J feeds	๑๕ วัน
สหรัฐอเมริกา	๕๙	หญิง	Boerhaave's syndrome	ส่วนปลาย	๒๕ primary closure + nissen fundoplication	๖ สัปดาห์	J feeds	>๑ วัน	
	๕๐	ชาย	อาหารอุดตัน	ส่วนปลาย	ขนาดเล็ก primary closure	๗ สัปดาห์	J feeds	๑๔ วัน	
Shimazu และคณะ (๒๐๐๔) ญี่ปุ่น	๕๕	ชาย	EMR	ส่วนกลาง	๗	-	ทันที	TPN	๑๔-๑๕ วัน
	๖๗	หญิง	EMR	ส่วนกลาง	๙	-	-	-	-
	๖๐	ชาย	EMR	ส่วนปลาย	๑๐	-	-	-	-
Schubert และคณะ (๒๐๐๕) เยอรมนี	๕๕	ชาย	epiphrenic diverticulum surgery	ส่วนปลาย	ร้อยละ ๕๐ polyflex stent ของเลี้นรوبرง	๑๐ วัน	TPN	๑ เดือน	
Sriram และคณะ (๒๐๐๕) อินเดีย	๔๕	ชาย	Boerhaave's syndrome	ส่วนปลาย	๑๐	-	๓ วัน	J feeds	๑๐ วัน
Kakushima และคณะ (๒๐๐๕) ญี่ปุ่น	ไม่ระบุ	ESD	ส่วนปลาย	ขนาดเล็ก	-	ทันที	-	-	๓ วัน
Merrifield และคณะ (๒๐๐๕) สหรัฐอเมริกา	๔๘	หญิง	Roux-en-Y gastric bypass	ส่วนปลาย	๔ percutaneous drainage	๑๗ วัน	gastric remnant feed	๖๐ วัน	
Merrifield และคณะ (๒๐๐๗) สหรัฐอเมริกา	๕๗	หญิง	laparoscopic gastric band placement	ส่วนปลาย	๗ surgery (nissen fundoplication + polyflex stent)	๖๔ วัน	J feeds	๘๗ วัน	

Resection

การรักษาวิธีนี้จะทำในผู้ป่วยมะเร็งหลอดอาหาร, หลอดอาหารตับที่มีหล่ายตามแน่นห้องท้องไม่สามารถรักษาโดยวิธีการอื่นได้, Boerhaave's syndrome ที่ได้รับการวินิจฉัยล่าช้า, หลอดอาหารซึ่งขาดรุนแรงจากการบาดเจ็บ (severe traumatic disruption) โดยทำการผ่าตัด esophagectomy ร่วมกับการผ่าตัดเนื้อตายบริเวณผนังกล้างซ่องอกและซ่องเยื่อหุ้มปอด ตามด้วยการทำ end cervical esophagostomy ร่วมกับ tube gastrostomy หลังจากนั้นจึงทำการประกอบให้คืนสมบูรณ์ภายในหลังโดยใช้ลำไส้ใหญ่หรือกระเพาะอาหารผ่านทางใต้กระดูกอก (substernal route) ซึ่งต้องใช้เวลานานหลายเดือนเพื่อให้การอักเสบติดเชื้อในบริเวณซ่องอกและสภาพร่างกายของผู้ป่วยพัฒนาตัวขึ้น

การรักษาภาวะหลอดอาหารหลุดส่วนซ่อนกั้อง

การรักษาผู้ป่วยในกลุ่มนี้สามารถทำได้โดยการเย็บซ้อมแพลนิกษาด้วยวิธี buttress โดยใช้ gastric fundus หรือโอมนตัม ร่วมกับ tube gastrostomy และ feeding jejunostomy

ผลการรักษา

เมื่อพิจารณารายงานที่รวบรวมและวิเคราะห์ผลจากการศึกษาจากหลายๆ การศึกษาพบว่า ผลการรักษาของผู้ป่วยจะออกมากดีเมื่อผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยและให้การรักษาที่น้อยกว่า ๒๔ ชั่วโมง เช่น Jones WG. รวมจาก ๑๗ การศึกษาผู้ป่วยจำนวน ๕๘๙ ราย เก็บข้อมูลตั้งแต่ปีค.ศ. ๑๙๘๐-๑๙๙๐ พบว่า อัตราตายของผู้ป่วยหลอดอาหารหลุดอยู่ที่ร้อยละ ๒๒ โดยทุกการศึกษาแสดงผลสอดคล้องกันว่าในกลุ่มผู้ป่วยที่ระยะเวลามากกว่า ๒๔ ชั่วโมงอัตราการเกิดภาวะแทรกซ้อนและอัตราตายจะเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ จาก Attar's series พบว่ากลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดภายใน ๒๔ ชั่วโมงมีอัตราการอดชีวิตร้อยละ ๘๗ เมื่อเทียบกับกลุ่มผู้ป่วยที่ได้รับการผ่าตัดที่เวลามากกว่า ๒๔ ชั่วโมง ๙๑ หรือจากการศึกษาของ Sawyer J. พบว่า ไม่มีผู้ป่วยที่เสียชีวิตเลยที่ได้รับการผ่าตัดภายใน ๒๔ ชั่วโมงจากการเก็บข้อมูลจำนวน ๑๐๕ รายตั้งแต่ปีค.ศ. ๑๙๘๐-๑๙๙๐^{๑๙}

ปัจจัยอื่นๆ ที่ส่งผลต่อผลการรักษา ได้แก่ ลักษณะและโรคเดิมของหลอดอาหาร ตำแหน่งที่มีการทะลุของหลอดอาหาร และการเกิดการรั่วของหลอดอาหาร

ในกรณีของหลอดอาหารทะลุส่วนทรวงอกมีข้อมูลจากหลายการศึกษายืนยันถึงประโยชน์ของการใช้ buttress ในการลดการเกิด fistula และอัตราตายลง^{๒๐} เช่น Gouge

TH. รวมจาก ๑๐ การศึกษาโดยพบว่ามีการเกิด fistula ร้อยละ ๗๙ อัตราตายร้อยละ ๒๕ โดยโอกาสเกิดการรั่วของหลอดอาหารที่เย็บซ้อมเมื่อผู้ป่วยได้รับการผ่าตัดที่เวลามากกว่า ๒๔ ชั่วโมงร้อยละ ๕๐ และเมื่อใช้ buttress พบว่าลดการรั่วของหลอดอาหารลงเหลือร้อยละ ๑๗ และอัตราตายลดลงเหลือร้อยละ ๖^{๒๑}

Cameron's criteria

เป็นการกล่าวถึงการคัดเลือกผู้ป่วยเพื่อให้การดูแลรักษาเชิงอนุรักษ์นิยม (conservative treatment) โดยมีการคัดเลือกผู้ป่วยดังนี้

๑. esophagram จะต้องแสดงรอยร้าวของหลอดอาหารที่สามารถระบายน้ำเหลวกลับจากผนังกล้างซ่องอกสู่ร้อยร้าวของหลอดอาหารได้ดี

๒. ผู้ป่วยมีอาการทางคลินิกที่เกิดจากภาวะหลอดอาหารร้าวน้อย

๓. ผู้ป่วยมีอาการทางคลินิกเกี่ยวกับการติดเชื้อเพียงเล็กน้อย

โดยการรักษาประกอบด้วยการให้สารอาหารทางหลอดเลือดดำ, ยาปฏิชีวนะทางหลอดเลือดดำ, cimetidine เพื่อลดการหลั่งกรดและเพปบิชน, หลังจากนั้น ๗-๑๔ วันทำการตรวจ esophagogram หากไม่พบรอยร้าวจึงเริ่มให้อาหารทางปากได้

มีข้อมูลการศึกษาโดยทำการเก็บข้อมูลในผู้ป่วย ๑๗ ราย ตั้งแต่ปี ค.ศ. ๑๙๘๔-๒๐๐๗ ซึ่งทุกรายตรวจตามเกณฑ์ของ Cameron's criteria เปรียบเทียบกับการผ่าตัดรักษาพบว่า อัตราการนอนโรงพยาบาล ภาวะแทรกซ้อนและอัตราตายน้อยกว่าในกลุ่มที่เลือกการดูแลรักษาเชิงอนุรักษ์นิยมอย่างมีนัยสำคัญ^{๒๒}

สรุป

การให้การวินิจฉัยและการรักษาที่รวดเร็วเป็นหัวใจของการรักษาผู้ป่วยภาวะหลอดอาหารทะลุ โดยการเลือกวิธีให้การรักษาจะพิจารณาจากตำแหน่งที่มีการทะลุของหลอดอาหาร สภาพ ลักษณะและโรคเดิมของหลอดอาหาร และสภาพร่างกายของผู้ป่วย

ในผู้ป่วยกลุ่มหลอดอาหารทะลุส่วนทรวงอกที่มีหลอดอาหารปกติแนะนำให้ทำการเย็บซ้อม, buttress, การผ่าตัดเนื้อตายบริเวณผนังกล้างซ่องอกและซ่องเยื่อหุ้มปอด ร่วมกับการใส่ท่อระบายน้ำที่ดี, tube gastrostomy และ feeding jejunostomy หากหลอดอาหารมีพยาธิสภาพเดิมอยู่แนะนำ

ให้ทำการ resection ร่วมกับการประกอบให้คืนสมบูรณ์ทันที หรือภายหลังในกรณีที่ผู้ป่วยมีสภาพร่างกายเหมาะสมต่อการผ่าตัด แต่หากผู้ป่วยล้าพลังร่างกายไม่เหมาะสมลงหรือโรคที่หลอดอาหารลุกลามมากแนะนำให้รักษาโดยประคับประคองร่วมกับ stent และการใส่ท่อระบายน้ำด้วยทางผิวนาง (percutaneous drainage)

ในผู้ป่วยกลุ่มหลอดอาหารทะลุล่วนคงความสำคัญคือการผ่าตัดระบายน้ำที่ดีและเพียงพอ

ในผู้ป่วยกลุ่มหลอดอาหารทะลุล่วนซึ่งอุดตันทางช่องท้องแนะนำให้ทำการผ่าตัดซ่อมหลอดอาหารผ่านทางช่องท้อง (trans-abdominal repair), gastric fundoplication, ผ่าตัดระบายน้ำผ่านกลางช่องอกผ่านทางช่องท้อง (transabdominal drainage of mediastinum) และใช้ท่อระบายน้ำดองหรือหัวไนซ่องเยื่อหุ้มปอด

กติกกรรมประจำ

ขอขอบคุณ อาจารย์ แพทย์หญิง อรุณนา เตชะกำพุช จากโครงการจัดตั้งภาควิชาศัลยศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ที่ให้ความเอื้อเฟื้อวัดภาพประกอบในบทความนี้

เอกสารอ้างอิง

๓๐. F. Charles Brunicardi, Dana K. Andersen, Timothy R. Billiar, David L. Dunn, John G. Hunter, Jeffrey B. Matthews, Raphael E. Pollock. Schwartz's Principles of Surgery. 9Thed. n.p.:McGraw-Hill Professional; 2011.
๓๑. G. Alexander Patterson, F. Griffith Pearson, Joel D. Cooper, Jean Deslauriers, Thomas W. Rice, James D. Luketich, Antoon E. M. R. Lerut. Pearson's Thoracic and Esophageal Surgery. 3rded. n.p.:Elsevier Health Sciences;2008.
๓๒. Grillo HC, Wilkins EW Jr. Esophageal repair following late diagnosis of intrathoracic perforation. Ann Thorac Surg 1975;20:387-99.
๓๓. Dooling JA, Zick HR. Closure of an esophagopleural fistula using onlay intercostal pedicle graft. Ann Thorac Surg 1967;3:553-7.
๓๔. Jara FM. Diaphragmatic pedicle flap for treatment of Boerhaave's syndrome. J Thorac Cardiovasc Surg 1979;78:931-3.
๓๕. Millard AH. 'Spontaneous' perforation of the oesophagus treated by utilization of a pericardial flap. Br J Surg 1971;58:70-2.
๓๖. THAL AP, HATAFUKU T. IMPROVED OPERATION FOR ESOPHAGEAL RUPTURE. JAMA. 1964;188:826-8.
๓๗. Wright CD, Mathisen DJ, Wain JC, Moncure AC, Hilgenberg AD, Grillo HC. Reinforced primary repair of thoracic esophageal perforation. Ann Thorac Surg 1995;60:245-8.
๓๘. Finley RJ, Pearson FG, Weisel RD, Todd TR, Ilves R, Cooper J. The management of nonmalignant intrathoracic esophageal perforations. Ann Thorac Surg 1980;30:575-83.
๓๙. Tasdemir O, Küstükaksu DS, Karagöz H, Bayazit K. Beneficial effects of fibrin glue on esophageal perforation. Ann Thorac Surg 1996;61:1589.
๔๐. Lucas AE, Snow N, Tobin GR, Flint LM Jr. Use of the rhomboid major muscle flap for esophageal repair. Ann Thorac Surg 1982;33:619-23.
๔๑. Siu KF, Wei WI, Lam KH, Wong J. Use of the pectoralis major muscle flap for repair of a tracheo-esophageal fistula. Am J Surg 1985;150:617-9.
๔๒. Richardson JD, Martin LF, Borzotta AP, Polk HC Jr. Unifying concepts in treatment of esophageal leaks. Am J Surg 1985;149:157-62.
๔๓. OORE TC, GOLDSTEIN J, TERAMOTO S. Use of intact lung for closure of full-thickness esophageal defects. J Thorac Cardiovasc Surg 1961;41:336-41.
๔๔. JOHNSON J, KIRBY CK, SCHWEGMAN CW. Esophageal exclusion for persistent fistula following spontaneous rupture of the esophagus. J Thorac Surg 1956;32:827-32.
๔๕. Menguy R. Near-total esophageal exclusion by cervical esophagostomy and tube gastrostomy in the management of massive esophageal perforation: report of case. Ann Surg 1971;173:613-6.
๔๖. Urschel HC Jr, Razzuk MA, Wood RE, Galbraith N, Pockey M, Paulson DL. Improved management of esophageal perforation: exclusion and diversion in continuity. Ann Surg 1974;179:587-91.

๔๗. Gouge TH, Depan HJ, Spencer FC. Experience with the Grillo pleural wrap procedure in 18 patients with perforation of the thoracic esophagus. Ann Surg 1989;209:612-7.
๔๘. Ergin MA, Wetstein L, Gripp RB. Temporary diverting cervical esophagostomy. Surg Gynecol Obstet 1980;151:97-8.
๔๙. Lee YC, Lee ST, Chu SH. New technique of esophageal exclusion for chronic esophageal perforation. Ann Thorac Surg. 1991;51:1020-2.
๕๐. Mulholland MW, Magallanes F, Quigley TM, Delaney JP. In-continuity gastrointestinal stapling. Dis Colon Rectum. 1983;26:586-9.
๕๑. Ladin DA, Dunnington GL, Rappaport WD: Stapled esophageal exclusion in acute esophageal rupture: A new technique. Contemp Surg 1989;35:45-46
๕๒. Bardini R, Bonavina L, Pavanello M, Asolati M, Peracchia A. Temporary double exclusion of the perforated esophagus using absorbable staples. Ann Thorac Surg 1992;54:1165-7.
๕๓. Abbott OA, Mansour KA, Logan WD Jr, Hatcher CR Jr, Symbas PN. Atraumatic so-called "spontaneous" rupture of the esophagus. A review of 47 personal cases with comments on a new method of surgical therapy. J Thorac Cardiovasc Surg 1970;59:67-83.
๕๔. Bufkin BL, Miller JI Jr, Mansour KA. Esophageal perforation: emphasis on management. Ann Thorac Surg 1996;61:1447-51.
๕๕. Brewer LA 3rd, Carter R, Mulder GA, Stiles QR. Options in the management of perforations of the esophagus. Am J Surg. 1986;152:62-9.
๕๖. Santos GH, Frater RW. Transesophageal irrigation for the treatment of mediastinitis produced by esophageal rupture. J Thorac Cardiovasc Surg 1986;91:57-62.
๕๗. Davies AP, Vaughan R. Expanding mesh stent in the emergency treatment of Boerhaave's syndrome. Ann Thorac Surg 1999;67:1482-3.
๕๘. Fischer A, Thomusch O, Benz S, von Dobschuetz E, Baier P, Hopt UT. Nonoperative treatment of 15 benign esophageal perforations with self-expandable covered metal stents. Ann Thorac Surg 2006; 81:467-72.
๕๙. Chirica M., Champault A., Dray X., Sulpice L., Munoz-Bongrand N., Sarfati E. Esophageal perforations. J Visceral Surg 2010;147:117-128.
๖๐. Qadeer MA, Dumot JA, Vargo JJ, Lopez AR, Rice TW. Endoscopic clips for closing esophageal perforations: case report and pooled analysis. Gastrointest Endosc 2007;66:605-11.
๖๑. Attar S, Hankins JR, Suter CM, Coughlin TR, Sequeira A, McLaughlin JS. Esophageal perforation: a therapeutic challenge. Ann Thorac Surg 1990;50:45-9.
๖๒. Gouge TH, Depan HJ, Spencer FC. Experience with the Grillo pleural wrap procedure in 18 patients with perforation of the thoracic esophagus. Ann Surg 1989;209:612-7.
๖๓. Abbas G, Schuchert MJ, Pettiford BL, Pennathur A, Landreneau J, Landreneau J, Luketich JD, Landreneau RJ. Contemporaneous management of esophageal perforation. Surgery 2009;146:749-55.

Abstract

Surgical Management of Esophageal perforation (2)

Prasit Mahawongkajit

Department of Surgery, Faculty of Medicine, Thammasat University

Esophagael perforation is one of the important emergency surgical condition because of high mortality due to misdiagnosis and improper management. This article reviewed about surgical anatomy of esophagus, etiology of esophageal perforation, diagnosis and update of surgical management.

Key words: Esophageal perforation, Surgical management